

intercessisset, & vitam ei donari petisset. Clamores autem Tezelij impudentissimi fuerunt hi:

1. Crucem ligneam & rubeam, Pontificis insignibus ornatam (quam scilicet ostendebat omnibus Tecelius) tam esse efficacem, quam est crux ipsius Christi.

2. Plures animas, Indulgentiarum predicatione, liberari, quam Petrus cum toto suo Evangelio, liberauerit.

3. Indulgentiarum gratiam, eam ipsam esse gratiam, qua homo cum Deo reconcilietur, & non esse aliam.

4. Non necesse esse, dolere, conteri, & paucere ob peccata admissa, & penitentiam agere, modo Pontificis indulgentiae literis consignata emanatur.

5. Quo momento sonum edat nummus coniectus in ararium Indulgentiarum, eo ipso animam ex purgatorio liberatam in caelum assumi.

6. Si quis etiam in ipsam Dinam Virginem Mariam matrem Domini deliquisset, aut ei vitium intulisset, aut alia peccata in futurum perpetraturus sit, se ei certa absolutione succurrere posse, si numeret modo, quantum deceat.

Nihil hic fingimus, sed vera commemoramus, quae audierunt multa millia, ex quibus supersunt nonnulli in viuis, & quae etiam publicis scriptis